

Railey to Blind

Edistyneemmille leijailijoille, joille hooked-in eli trapetsi kiinni -hyppyt ovat jo tuttuja, unhooked-hyppyt tarjoavat uutta hauskaa (ja harmia) pitkäksi aikaa. Unhooked-hyppyt suoritetaan enemmän vauhdin avulla veden painetta vasten laudalla ponnistamalla, ei niinkään kannattavan leijan avulla. Leijaa ei nosteta klo 12:00 vaan mitä alempana sitä parempi (=vaikeampi). Kuvasarjan railey to blind on mukavan haastava ensimmäiseksi surface handlepass tempuksi, jossa siis kapulakin siirtyy kädestä käteen selän takana.

Unhook-hyppyjen treenauksessa tärkeintä on aluksi keskittyä oikeaan ponnistustekniikkaan. Leija trimmataan siten, että se lentää liukkaasti myös koukku irti eli tehonsäätöremmistä leijasta ja tuulesta riippuen 10-20 cm vetoa pois. Ennen hyppyä ei kannata ajella pitkiä matkoja unhooked vaan chickenloop irrotetaan vasta pari sekuntia ennen varsinaista hyppyä. Leija ohjataan sellaiseen korkeuteen, että tuntuu heikko noste. Edistyttyessä leijaa voi pitää aina vain alempana. Kannattaa etsiä vedenpinnasta pientä hyppyrimuotoa, joka auttaa ilmaan lähdössä. Kun olet irrottanut chickenloopin, pidä kädet hieman koukussa ja puomi alhaalla lähellä vartaloasi, jotta ponnistaessasi leijan vedon lisääntyessä on varaa joustaa käsillä, ettei ote puomista irtoa.

Ponnistustapahtumassa kaarretaan aluksi hieman myötäiseen ja tämän jälkeen heti todella voimakkaasti tuuleen. Painopiste pidetään kaarron aikana alhaalla. Kanttipaineen noustessa riittäväksi ojentaudutaan narujen suuntaisesti leijaa kohti, lauta voi edelleen kaartaa hetkellisesti kohti tuulta. Tuuleen kaarron alussa voi vetää hieman takakädellä, mutta heti ilmaan lähtiessä veto pitää siirtää etukädelle, jotta leija ei ala kantamaan liikaa.

Kuvasarjan railey to blind (pop to blind) alussa ponnistuksen jälkeen siis ojentaudutaan suoraksi raileyhin. Aluksi on kuitenkin tärkeämpää opetella blindiin kääntyminen, joten ojentautuminen kannattaa pitää melko lyhytaikaisena. Jotta blind laskeutuminen onnistuisi, leijan pitää olla melko alhaalla ja kiinnipitävässä kädessä pitää olla joustovaraa eli kyynärpää hieman koukussa. Takimmainen käsi kannattaa irrottaa ajoissa, jolloin rotaatio saadaan aikaan olkapäitä kääntämällä. Katse suunnataan alas veteen, jolloin laskeutumisajankohdan ja laudan oikean suunnan arvioiminen helpottuu. Laudan keulaa pitää hieman nostaa ja painopisteen pitää olla hieman uuden takajalan puolella töppäämisen estämiseksi. Jos laskeutuminen onnistuu, ei kannata nautiskella liian pitkään, vaan kapula vaihdetaan selän takana toiseen käteen mahdollisimman nopeasti. Kapulan vaihtoa helpottaa, jos ajosuunta on hieman alatuuleen, jolloin leijan vetää hieman kevyemmin. Toesidesta (varvaskantilta) käännetään sitten normaaliin ajoon heelsideen (kantakantille) luisumalla tai pienellä popilla.

Lautailija: Harri Huikuri
Kuvat: Tarmo Laine

